

בש"פ 2842/19 - רועי כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2842/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: רועי כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי (כב' השופט ד' גדעוני) בעמ"י 43477-04-19
מיום 18.4.2019

בשם המבקש: עו"ד גבריאל טרונישוילי

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גדעוני) בעמ"י 43477-04-19 מיום 18.4.2019 בגדרה התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ב' אלעזר) במ"י 40963-04-19 מיום 18.4.2019.

1. המבקש נעצר ביום 18.4.2019 בשעה 00:30 בחשד להפרת הוראה חוקית ולאיומים כלפי גרושתו ובן זוגה. בהמשך היום הוגשה בקשה להארכת המעצר בחמישה ימים נוספים לצורך ביצוע פעולות חקירה. לאחר עיון בתיק החקירה קבע בית משפט השלום כי ישנו חשד סביר בנוגע לעבירת האיומים, וציין כי למבקש עבר פלילי. יחד עם זאת, קבע בית משפט השלום כי מאחר שמדובר באירוע איום נקודתי, כאשר ברקע קיים סכסוך, ניתן להסתפק בחלופת מעצר מרוחקת, והורה על שחרורו של המבקש למעצר בית בבית הוריו, בכפוף לתנאים.

2. ערר שהגישה המדינה על החלטה זה התקבל. בית המשפט המחוזי ציין כי אמנם מדובר באירוע איום נקודתי, אך לצד זאת עולה מחומר הראיות כי מדובר בהתנהלות אימפולסיבית בעקבות החלטה של בית הדין הרבני שלא הייתה, ככל הנראה, לשביעות רצונו של המבקש. צוין, כי לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המבקש הכולל, בין היתר, הרשעה קודמת בעבירות של גניבת ילד והפרת הוראה חוקית, בגינן הושתה עליו שנת מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי ציין עוד כי התקרית הנוכחית אירעה מספר חודשים לאחר שחרור של המבקש מהמאסר, בעת שתלוי נגדו עונש מאסר על תנאי, ולכאורה תוך הפרת צו הרחקה, מה שמעיד על קיומה של מסוכנות בעוצמה בלתי מבוטלת. משכך, קבע בית המשפט המחוזי כי אין מקום להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, והורה על הארכת מעצרו עד ליום 21.4.2019 בשעה 12:00.

3. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה נטען כי בענייננו עולה שאלה בעלת חשיבות כללית. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי קבע כי מתקיים חשד סביר לביצוע העבירה על בסיס סברה בלבד וכן כי קביעתו של בית המשפט המחוזי בדבר קיומה של מסוכנות אינה שוללת את האפשרות לבחינת חלופת מעצר.

4. דין הבקשה להידחות. בקשת רשות ערר ניתנת רק במקרים חריגים בהם קיימת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או מקום בו קיימות נסיבות פרטניות המצדיקות זאת, כגון מניעת עוול קשה, פגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם, או שגגה ברורה בהחלטת המעצר (בש"פ 4253/17 דבש נ' מדינת ישראל (18.6.2017); בש"פ 1811/18 ספי נ' מדינת ישראל (4.3.2018)). הבקשה שלפניי ממוקדת כל כולה בנסיבות המקרה הפרטני של המבקש, ואינה עומדת באמות מידה אלו. אעיר, כי מהחלטתו של בית המשפט המחוזי עולים מספר קשיים המלמדים על מסוכנותו של המבקש ואינם מאפשרים את שחרורו לחלופת מעצר בעת הזו. על כן, אין עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי גם לגופו של עניין.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד בניסן התשע"ט (19.4.2019).

שׁוֹפֵט